

ΠΑΤΕΡΑΔΕΣ ΜΙΑΣ ΝΙΚΗΣ...ΟΡΦΑΝΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΝΝΟΦΑΣΚΙΑ ΤΗΣ

Του Γιώργου Νούτσου

Κοινός ο παρονομαστής ! Όλες οι δηλώσεις των αθλητών μας, που πρωταγωνιστούν στους Ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο, καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα...

Δεν υπάρχει στήριξη από την Πολιτεία.

Ασφαλώς η διαπίστωση αυτή δεν είναι καινοφανής. Κι έρχεται πάντα, μετά από κάποιο μεγάλο αθλητικό γεγονός - με επιτυχίες ή αποτυχίες - όταν και τα «σίδερα» ακόμα λυγίζουν και αποκαλύπτει μια πραγματικότητα για όλους εμάς τους πολλούς, καλά κρυμμένη, που όμως... και υπάρχει και καταδυναστεύει ταλέντα και προοπτικές και αποστερεί την χώρα από την λάμψη, την αναγνώριση, τις επιτυχίες και την διεθνή προβολή, που τα έχει απόλυτη ανάγκη.

Αυτή τη φορά μίλησε ο Ιακωβίδης...

και μαζί του συντάχτηκαν σιωπηλά ή με πρόσθετα λόγια επιβεβαίωσης, συναθλητές, προπονητές και άλλοι γνωρίζοντες, σε μια προσπάθεια να πάψει επιτέλους η υποκρισία, να στηριχτούν τα Ελληνικά χρώματα, να επιβραβευτούν οι Εθνικοί μας εκπρόσωποι, να μπολιαστούν οι νέοι μας με την βεβαιότητα, πως αν τολμήσουν να αφιερωθούν στο αγαπημένο τους άθλημα, για να αξιοποιήσουν το έμφυτο ταλέντο τους και την αγάπη τους για τον αθλητισμό, θα είναι πάντα κάποιος εκεί, να τους προσφέρει αυτή την δυνατότητα, εξασφαλίζοντας στοιχειωδώς έστω, τις συνθήκες μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Γνωστή και αενάως επαληθεύσιμη η ρήση για την ορφανή ήττα και την νίκη με τους πολλούς πατεράδες....!

Και στην περίπτωση του Τεντόγλου, του Ντούσκου, του Πετρούνια, αλλά και του Ιακωβίδη (για άλλους λόγους) για μια ακόμα φορά επαληθεύτηκε...

Τα συγχαρητήρια των εκπροσώπων της Ελληνικής Πολιτείας, όπως και η παρουσία του Υφυπουργού Αθλητισμού Λευτέρη Αυγενάκη στην υποδοχή του Ιακωβίδη στον ερχομό του από το Τόκιο, σαφώς και είναι ευπρόσδεκτα, μένει μόνο να μην αποδειχτούν για μια ακόμα φορά, λόγια κενά και υποκριτικές κινήσεις εντυπωσιασμού, εν είδη πυροτεχνημάτων, που στο επόμενο δευτερόλεπτο θα έχουν περάσει στη λήθη και στο σκότος της διαχρονικά παγιωμένης αδιαφορίας.

Δεν προκαταλαμβάνω την συνέχεια, δεν μπορώ όμως και να μην είμαι κουμπωμένος, με οδηγό την αδιαμφισβήτητη ίσα με τώρα πραγματικότητα. Το ζήσαμε το έργο αυτό ξανά και ξανά. Και δεν είναι το θέμα ο Ιακωβίδης. Οι λυπηρές διαπιστώσεις δεν έχουν να κάνουν με ένα μόνο πρόσωπο. Δεν πάσχουν οι σχέσεις Ιακωβίδη και Πολιτείας. Πάσχει ο τρόπος, η αντίληψη, οι παγιωμένες πρακτικές, οι ανολοκλήρωτοι σχεδιασμοί, το κοντόφθαλμο βλέμμα...

Εύχομαι κι ελπίζω αυτή τη φορά κάτι να αλλάξει. Οι πρωταθλητές μας και εκπρόσωποι των Εθνικών μας χρωμάτων ανά τον κόσμο, να στηριχτούν, να πάψουν να νιώθουν μόνοι και αβοήθητοι για να αφοσιωθούν σ αυτό που τάχτηκαν να υπηρετήσουν.

Το βέβαιο είναι πως μόνο από αυτό δεν κινδυνεύει ο Εθνικός μας προυπολογισμός.

Όπως επίσης βέβαιο είναι, πως αν τεθούν από την Πολιτεία όροι και προϋποθέσεις που από δω και πέρα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙΚΑ θα προσφέρουν σε εκείνους που πρωταγωνιστούν, την δυνατότητα να αφοσιωθούν στο άθλημά τους, η Ελλάδα, μόνο να κερδίσει μπορεί...

... και τότε, μόνο τότε, θα έχουν το δικαίωμα Πρωθυπουργός και Υπουργοί να επιχαιρούν για τις νίκες τους, να δηλώνουν περήφανοι και ευτυχείς για τις επιτυχίες της Ελλάδας και να καρπώνονται μέρος της δικής τους προσωπικής λάμψης ...!

* Γιώργος Νούτσος πρώην δήμαρχος Γρεβενών